

[Jørgen Estrup]

rer ind under forespørgslen. Men sådan er der så meget.

Det vigtigste er jo nok, at verden bevæger sig, langsomt, bevares, men den bevæger sig, og tilsyneladende er det i dag mest Socialdemokratiet, der bevæger sig. Det sætter vi stor pris på i Det Radikale Venstre. Jeg synes, at mange af de ting, hr. Svend Auken sagde i sit indlæg, var positive, og de åbnede trods alt nye vinkler på den socialdemokratiske holdning til begge de sager, der behandles her, og som har været behandlet tidligere, nemlig såvel partiregnskaberne som bidragene fra organisationer til politiske partier.

Jeg er ikke helt enig i alt, hvad hr. Svend Auken sagde. Jeg synes nok, det kunne have været betonet mere, at der er nogle krav også til politiske partier. Det er ikke blot et spørgsmål om mistænkeliggørelse, det er lige så meget et spørgsmål om, at de politiske partier lever op til det, som befolkningen med rimelighed kan forvente af dem, herunder ikke mindst, at de i al offentlighed og åbent fremlægger, hvordan de skaffer deres midler, og i den forbindelse så at sige lever op til befolkningens krav om demokratisk indseende.

Det er muligt, at der ikke er væsentlige uoverensstemmelser mellem os på det punkt, men jeg havde gerne set, at dette havde været mere understreget end en mistænkeliggørelse af de politiske partier.

Jeg tror også, at hr. Svend Aukens megen understregning af, at dette ikke var et område, som egnede sig til lovgivning, adskiller sig lidt fra den holdning, vi har i Det Radikale Venstre, hvor vi vel meget gerne ser frivilligheden føre til fornuftige ordninger, hvorfor vi også hidtil har støttet, hvad det var muligt at komme igennem med af frivillige løsninger; vi mener dog, at det kan være nødvendigt i sidste ende at ordne disse spørgsmål ad lovgivningens vej, og at man derfor ikke kan afvise lovgivning.

Dermed er vi fremme ved spørgsmålet om den dagsorden, hr. Svend Auken har foreslået. Jeg vil sige på Det Radikale Venstres vegne, at uanset at den kan siges at gå lidt ud over forespørgsleens omfang, er der da, synes vi, adskillige fornuftige sider i den, og ikke mindst kan jeg helt tilslutte mig hr. Svend Aukens ord om, at nu bør den gordiske knude hugges over. Det tror jeg vi er flere der meget gerne ser.

Med hr. Svend Aukens motivering rejser der sig imidlertid selvfølgelig det spørgsmål: Indebærer dette nu noget med hensyn til den forespørgsel, vi efterfølgende skal have? Hr. Svend Auken understregede, at man set under den socialdemokratiske synsvinkel ikke syntes, at lovgivning var den bedste vej. Derfor har jeg med glæde konstateret, hvad både hr. Kent Kirk og specielt hr. Bjørn Elmquist har sagt, nemlig at man lagde vægt på, at vi også i den følgende forespørgsel skulle have en afstemning og en vedtagelse, som det var forudsat i den radikale dagsorden fra 1. marts 1988.

For os er det en afgørende forudsætning, for man kunne jo sige, at det er lidt pudsigt – for nu at gentage det – at vi i to forespørgsler i træk udtaler os om det samme spørgsmål. Fra radikal side kan vi leve med, at vi gør dette, men jeg vil godt sige, at det er vigtigt for os at understrege, at der er en forskel mellem det dagsordensforslag, man har fremsat fra Socialdemokratiets side, og det, vi selv fremsatte, nemlig den, at regeringen har en aktivitetsforpligtelse også i det tilfælde, hvor arbejdsmarkedets parter, organisationerne f.eks., ikke måtte leve op til det, vi synes er det rimelige indhold af en sådan frivillighed vedrørende bidrag til politiske partier.

Men med det in mente kan jeg altså også give tilslutning på Det Radikale Venstres vegne til den foreliggende dagsorden, og så vil jeg blot føje til, at vi ligesom hr. Bjørn Elmquist finder, at den næste forespørgsel og den dagsorden, der vil komme i forbindelse med den, er det væsentlige.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil først sige, at jeg afgjort mener, at man kan stille krav til de politiske partier om at offentliggøre deres regnskaber. Det har vi i Socialdemokratiet altid gjort i forbindelse med vore kongresser. Vi offentliggør også, hvem der har ydet bidrag. Det har vi lagt mærke til at eksempelvis Det Radikale Venstre ikke gør. Det nævner ikke enkeltbidragydernes identitet, og det er måske af samme grund som den, justitsministeren nævnte før. Det skal jeg ikke blande mig i, men vi har altid været tilhængere af fuld åbenhed omkring dette.

Det, jeg advarer imod, er en lovgivning, som ikke er bredt accepteret, for den tror jeg ikke vil